

Μια **σημαντική στιγμή** της Θεσσαλονίκης πέρασε και χάραξε ανεξίτηλα τη σύγχρονη πόλη, τους θεσμούς, τους φορείς τους πολίτες .

Είμαστε σε καθεστώς μετάβασης που απαιτείται περίσκεψη, συλλογική επεξεργασία και προβληματισμός για την πολιτεία της Θεσσαλονίκης ως πολιτιστική πρωτεύουσα έτους 1997. Άλλωστε το υλικό που έχει συγκεντρωθεί είναι μνημειώδες.

Η μεθοδολογία συνάρθρωσης των παρεμβάσεων σε συνδυασμό με την αποδόμηση ή αναδόμηση κεντρικών επιλογών **αποτελεί το μέσον** για να συντελεστεί η **αποκάλυψη**.

Και η **αποκάλυψη** είναι πως **δεν θεμελιώνεται η αντίληψη, ώστε η πόλη θα αλλάξει μέσω της αρχιτεκτονικής. Δεν εμφορούνται** οι αρμόδιοι φορείς και παράγοντες από την άποψη πως τα έργα, οι προτάσεις, η υλοποίηση των σχεδίων πρέπει να υπακούουν σε μια λογική· **αυτή του να μετασχηματίσουν τον αστικό χαρακτήρα της πόλης.**

Ωστόσο **υπήρξαν παρεμβάσεις και έργα** με εργαλείο την αρχιτεκτονική, που πρέπει έστω τώρα να τεθούν στο επίκεντρο του προβληματισμού. Η αρχιτεκτονική που εκφεύγει από τη καθημερινότητα και το συντηρητισμό των «καθημερινών απαιτήσεων» με κάθε βεβαιότητα συμβάλει στην προσπάθεια για ξανακοίταγμα του στικού χώρου σε κάθε κλίμακα, ο οποίος δυστυχώς έχει διαβρωθεί αρκετά. Η **προβολή** επομένως των προτάσεων, των έργων των συναδέλφων και **ο διάλογος** επί όλων των θεμάτων που συνθέτουν τον αρχιτεκτονικό προβληματισμό σήμερα, **δίδει την ευκαιρία για** νηφάλια κρίση αλλά και **για** την απαραίτητη στοιχειοθέτηση ενός στρατηγικού σχεδίου αρχιτεκτονικών παρεμβάσεων μεγάλης κλίμακας που θα διευκολύνουν δράσεις για άλλες

δραστηριότητες, με στόχο την ανασυγκρότηση του πολεοδομικού συγκροτήματος ως οικονομικό και πολιτιστικό κέντρο της ευρύτερης περιοχής.

Ο **Σύλλογος Αρχιτεκτόνων** έχει κατά καιρούς εκφράσει την άποψή του για κεντρικά θέματα, παραμένει όμως προσκολλημένος επιπλέον σε δύο (2) βασικές θέσεις :

- ✓ Στην αναγκαιότητα αλληλοτροφοδότησης αρχιτεκτονικής και αστικού πολιτισμού.
- ✓ Στην αποφυγή του πειρασμού να ξορκίζονται οι χαμένες ευκαιρίες και να ισοπεδώνονται τα πάντα.

Με αυτή την έννοια διατηρεί στο ακέραιο τις θέσεις του, όμως δεν ακολουθεί την αγαπημένη πρακτική της στρουθοκαμήλου ούτε αποχωρεί τρομαγμένος από την εξέλιξη της πόλης.

Η συμβολή του συνίσταται και μέσα από τις εκθέσεις, εκδηλώσεις διαλόγου, προβολής της αρχιτεκτονικής στο να παρεμβαίνει στα δρώμενα **με στόχο** να δομηθεί κάποτε ο αντίλογος στην άποψη του Ντίνου Χριστιανόπουλου πως « ... για την κατάσταση της πόλης μετά το κράτος ... το μεγαλύτερο μερτικό πέφτει στους αρχιτέκτονες ».

Θανάσης Κ. Παππάς
Πρόεδρος
Συλλόγου Αρχιτεκτόνων